

Výukový materiál pro školitele v oblasti blaha a sociální péče: lekce 1, 2 a 10.

Územní vedoucí pro blaho a sociální péči; územní odborníci pro blaho a sociální péči;
oblastní odborníci pro blaho a sociální péči; výbory oblastí, kůlů a sborů pro blaho a sociální péči

CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

Ilustrace na obálce: *Kristus uzdravuje nemocného u Bethesdy*, Carl Heinrich Bloch.
Laskavě poskytlo Muzeum umění University Brigham Younga.

© 2004–2007 Intellectual Reserve, Inc.

Všechna práva vyhrazena

Printed in Germany.

Vydání v angličtině schváleno: 2/07

Přeložení schváleno: 2/07

Název v originále: *Instructional Resources for Welfare Trainers: Lessons 1, 2 and 10.*

Czech

37058 121

Obsah

Úvod	iv
1. Duchovní a časné blaho	1
2. Soběstačnost	3
10. Jak pomáhat druhým, aby se stali soběstačnějšími	7

Úvod

Jak používat tuto příručku

Tato příručka obsahuje výukový materiál pro výbory oblastí, kůlů a sborů pro blaho a sociální péči a pro rady biskupů kůlů pro blaho a sociální péči. Lekce v této příručce učí duchovním a časným zásadám blaha a sociální péče a zodpovědnostem biskupů, vedoucích Melchisedechova kněžství a Pomocného sdružení. Vedoucí mají podle vnuknutí Ducha plánovat výuku těchto lekcí a učit je tak, aby pomohli řešit duchovní, citové a časné potřeby členů v jejich kůlu, okrsku, sboru nebo odbočce.

V mnohých lekcích se doporučuje použít videokazetu *Essentials of Welfare* (5x045) [*Základní zásady sociální péče*] nebo DVD *In the Service of Your God* (54645) [*Ve službě svého Boha*]. Tuto videokazetu nebo DVD je možné objednat prostřednictvím církevních distribučních služeb. Mezi další výukové pomůcky obsažené v této příručce patří seznam materiálů pro každou lekci, citáty z církevních příruček, odkazy na verše z písem, možné otázky pro diskusi a další náměty pro zapojení členů třídy. Další náměty pro výuku lze najít v příručkách *Příručka pro výuku* (34595 121) a *Učení – není většího povolání* (36123 121).

Povzbuzujte diskusi ve třídě

Pomozte členům třídy, aby se smysluplně zapojili do diskuse o hlavních bodech lekce, o verších z písem a o citátech z církevních příruček, než abyste prezentovali tyto lekce jako přednášky. Když se budou členové třídy zapojovat do výuky, lépe si osvojí hlavní body dané lekce a lépe porozumějí tomu, jak uplatňovat dané zásady evangelia. Když se rozhodujete, jaké otázky pokládat, jak tyto otázky třídit a jak o nich diskutovat, usilujte přitom o vedení Ducha. Diskuse ve třídě se mají zaměřovat na to, co pomáhá členům přicházet ke Kristu a žít jako Jeho učedníci. Změňte téma diskusí, které k tomuto cíli nevedou. Další náměty pro výuku pomocí otázek najdete v příručce *Učení – není většího povolání*, 68–70.

Pro povzbuzení diskuse ve třídě se řiďte těmito pokyny:

1. Poté, co členům třídy položíte otázku, uveďte odkaz na verš(e) z písem, aby mohli najít odpověď.
2. Pokládejte spíše takové otázky, které podněcují k přemýšlení a k diskusi, než otázky, na které lze odpovědět *ano* nebo *ne*. Pro povzbuzení diskuse jsou obvykle nejúčinnější otázky začínající slovy *proč*, *jak*, *kdo*, *co*, *kdy* a *kde*.
3. Povzbuzujte studenty k tomu, aby se dělili o své dojmy z toho, čemu se během lekce učí. Také je povzbuzujte k tomu, aby se dělili o zkušenosti a zážitky, které dokládají, jak lze zásady sociální péče používat v jejich povolání. Vyjadřujte se pozitivně k jejich příspěvkům do diskuse. Pokud je však řečeno něco, co je v rozporu s církevní naukou nebo zásadami, dbejte na to, aby byla nesprávná informace uvedena na pravou míru. Tyto důležité zásady blaha a sociální péče pocházejí od Boha a není možné, aby byly podávány ve „zředěné“ formě, aby byly měněny nebo aby byly nesprávně pochopeny. S láskou a mírností změňte směr diskusí a poznámek, které neumožňují Duchu, aby byl přítomen, a nasměrujte je ke správným zásadám (viz *Učení – není většího povolání*, 84–87).
4. Buďte vnímaví vůči potřebám každého studenta. I když mají být všichni studenti povzbuzováni k tomu, aby se zapojili do diskuse ve třídě, někteří mohou se zapojením váhat. Můžete si s nimi pohovořit v soukromí, abyste zjistili, jaké pocity v nich vyvolává čtení nahlas nebo aktivní zapojení do výuky. Dbejte na to, abyste nevyvolávali ty, které by to mohlo uvést do rozpaků.

1 Duchovní a časné blaho

Cíl

Každý účastník se zaváže, že začne pracovat na zlepšení svého duchovního a časného blaha.

Materiály pro tuto lekci

DVD *In the Service of Your God* (54645)

Prohlášení z *Církevní příručky pokynů*

Požádejte některého účastníka, aby přečetl níže uvedené prohlášení:

„Součástí života podle evangelia vždy bylo převzetí individuální zodpovědnosti za duchovní a časné blaho...

K zásadám pro zdokonalování duchovního blaha patří:

Víra v Ježíše Krista...

Přijímání spásných obřadů...

Každodenní modlitba a studium evangelia...

Poslušnost Božích přikázání...

Láska k Bohu a k druhým a služba druhým lidem...

Posilování rodiny prostřednictvím společné modlitby, společného studia písem a vzájemné lásky a péče.

Navštěvování církevních shromáždění...

Sdílení evangelia s přáteli a příbuznými...

Identifikování jmen mrtvých předků a jejich předkládání pro chrámové obřady...

K zásadám pro zdokonalování časného blaha patří péče o chudé a potřebné a to, že se jednotlivci i rodiny stanou soběstačnými.“ (*Církevní příručka pokynů, Kniha 2: Vedoucí kněžství a pomocných organizací* [2000], 255.)

Zeptejte se účastníků: Jak nám zásady blaha a sociální péče pomáhají v tom, abychom se stali podobnějšími Nebeskému Otci a Ježíši Kristu?

Klíčové body: Definování podstaty blaha a sociální péče

Pomozte účastníkům porozumět níže uvedeným zásadám a podle potřeby o nich diskutujte. Vysvětlete, že Církev učí, že tyto zásady tvoří podstatu blaha a sociální péče:

1. Všechny věci patří Pánu (viz NaS 104:14).
2. Všechny věci jsou pro Pána duchovní (viz NaS 29:34–35).
3. K časnému blahu patří zajištění jídla, oblečení, přístřeší, zdraví, vzdělání, práce a emocionální síly.
4. K duchovnímu blahu patří uctívání Boha, studium evangelia, posilování rodiny, přijímání obřadů a poskytování služby (viz *Církevní příručka pokynů, Kniha 2*, 255).
5. Duchovní a časné blaho je výsledkem konání vůle Páně tak, jak je zjevována prostřednictvím Jeho proroků.

Video prezentace: Eliáš a vdova ze Sarepty

Promítněte segment „Elijah and the Widow of Zarephath“ [„Eliáš a vdova ze Sarepty“] (na DVD *In the Service of Your God*), máte-li ho k dispozici, nebo přečtete nebo vyprávějte příběh o Eliášovi a vdově ze Sarepty, který se nachází v 1. Královské 17:2–24. (Viz také Jeffrey R. Holland, *Conference Report*, Apr. 1996, 38–39; nebo *Ensign*, May 1996, 29.)

Zeptejte se účastníků: Čemu se můžeme naučit z příkladu této vdovy? Co udělala, aby se ona i její syn zachránili duchovně i časně? Co máme podle rad novodobého proroka dělat, abychom zlepšili

své duchovní i časné blaho? (Možné odpovědi: platit plný desátek; dávat štědré postní oběti; dát svou domácnost do pořádku; být umírněný ve výdajích; vyhýbat se dluhu; splácet finanční závazky včetně hypotéky; trochu spořit; mít zásobu jídla; a nabízet pomocnou ruku druhým. [Viz *Liahona*, leden 1999, 63–66. Viz také *Liahona*, leden 2002, 83–86.]

Další učení vedoucích Církve

Chcete-li, podělte se s účastníky o tato prohlášení:

„Naším prvotním úmyslem bylo zavést tak dalece, jak to bude možné, systém, který by odstranil kletbu zahálky, skoncoval se zlem podpory v nezaměstnanosti a který by znovu nastolil nezávislost, podnikavost, šetrnost a sebeúctu mezi naším lidem. Cílem Církve je pomoci lidem tak, aby si dokázali pomoci sami.“ (První předsednictvo, Conference Report, Oct. 1936, 43.)

„Každému muži a ženě... v této Církvi, kteří platí poctivý desátek, ať velký či malý, vyjadřují vděčnost za víru, kterou nesete v srdci... Děkuji těm, kteří platí postní oběti. Nestojí to dárce nic jiného než vzdát se jednou za měsíc dvou jídel. Postní oběti se staly páteří našeho programu sociální péče.“ (Gordon B. Hinckley, *Liahona*, leden 2002, 85.)

„[Dělejme si] zásoby jídla, které by nás [v případě nouze] nějaký čas udržely při životě. Nepanikařme však, ani nezacházejme do extrémů. Používejme ve všech případech moudrost.“ (Gordon B. Hinckley, *Liahona*, leden 2002, 85.)

„Až příliš mnoha členům Církve se nedaří vyvarovat se zbytečných dluhů. Mají jen malou, pokud vůbec nějakou, finanční rezervu. Řešením je dělat si rozpočet, žít v rámci svých možností a šetřit něco na budoucnost.“ (Thomas S. Monson, „Guiding Principles of Personal and Family Welfare“, *Ensign*, Sept. 1986, 3.)

„Cílem programu sociální péče je starat se o chudé a potřebné a pomáhat členům Církve, aby se díky své poslušnosti zásad evangelia stali silnými a soběstačnými.“ (James E. Faust, Conference Report, April 1986, 24; or *Ensign*, May 1986, 20.)

Uplatnění v praxi

Vyzvěte účastníky, aby sami zhodnotili, jak se jim daří následovat rady proroka a dalších vedoucích Církve ohledně duchovního a časného blaha. Vyzvěte je, aby si vybrali jednu nebo dvě oblasti, ve kterých se mohou zlepšit. Pak je požádejte, aby si vytvořili konkrétní plány, podle nichž se budou moci ihned začít v dané oblasti zlepšovat, a aby se těmito plány řídili.

Vydejte svědectví o tom, že požehnání plynoucí z následování rad proroka jsou duchovní i časná.

2 Soběstačnost

Cíl

Každý účastník se zaváže, že se stane soběstačnějším.

Materiály pro tuto lekci

Kopie úkolu ze soběstačnosti (na konci této lekce) pro každého účastníka

Prohlášení z *Církevní příručky pokynů*

Požádejte některého účastníka, aby přečetl níže uvedené prohlášení:

„Spasitel přikázal Církvi a jejím členům, aby byli soběstační a nezávislí...

Aby se člověk stal soběstačným, musí pracovat. Práce je fyzické, duševní nebo duchovní úsilí. Je to základní zdroj štěstí, sebeúcty a prosperity. Prostřednictvím práce lidé dosahují mnoha dobrých věcí ve svém životě...

Stanou-li se lidé soběstačnými, jsou lépe připraveni překonat protivenství... [a jsou] lépe schopni pečovat o druhé, kteří jsou potřební.“ (*Církevní příručka pokynů, Kniha 2: Vedoucí kněžství a pomocných organizací* [2000], 257.)

Zeptejte se účastníků: Co znamená soběstačnost? (Soběstačnost znamená využívat všechna svá požehnání od Nebeského Otce k tomu, abychom pečovali o sebe a o svou rodinu a abychom nacházeli řešení vlastních problémů.)

Zeptejte se účastníků: V jakém ohledu se stáváme lepšími lidmi, lepšími členy rodiny, lepšími přáteli, lepšími členy Církve, lepšími občany a lepšími učedníky Krista, když jsme soběstační?

Verše z písma

Požádejte některého účastníka, aby přečetl níže uvedený verš z písma:

„Jestliže pak kdo o své, a zvláště o domácí péče nemá, zapřelť víry, a jest horší než nevěřící.“ (1. Timoteovi 5:8.)

Zeptejte se účastníků: Co myslíte, proč Pavel říká, že člověk, který se nestará o své vlastní, zapřel víru?

Klíčové body

Pomozte účastníkům porozumět níže uvedeným zásadám a podle potřeby o nich diskutujte:

1. Svoboda jednání je základní součástí plánu našeho Stvořitele (viz NaS 58:26–28; 2. Nefi 2:27).

Zeptejte se účastníků: Jaký je vztah mezi svobodou jednání a soběstačností?

2. Soběstačnost je nutná k tomu, abychom mohli pečovat o svou rodinu i o sebe. „Nebeský Otec dává všem svým dětem vše, co mají – jejich talenty, schopnosti a materiální statky – a činí je správci těchto požehnání (viz NaS 104:11–13). Aby členové Církve naplňovali toto správcovství se ctí, mají se stát soběstačnými a používat tato požehnání k péči o sebe a o své rodiny.“ (*Církevní příručka pokynů, Kniha 2, 257.*)
3. Soběstačnost je nutná k tomu, abychom mohli pečovat o druhé. President Marion G. Romney učil: „Bez soběstačnosti nemůže člověk naplňovat tuto vnitřní touhu sloužit. Jak můžeme něco dát, když nemáme nic? Potraviny pro hladové nelze získat z prázdných polic. Peníze pro pomoc potřebným nelze získat z prázdné peněženky. Podporu a porozumění nelze získat od těch, kteří citově strádají. Výuku nelze získat od neučených. A co je nejdůležitější, duchovní vedení nelze získat od duchovně slabých.“ (Conference Report, Oct. 1982, 135; or *Ensign*, Nov. 1982, 93.) Přesto však na to, abychom

mohli sloužit druhým, nemusíme čekat až do doby, kdy budeme zcela soběstační.

Zeptejte se účastníků: V čem se soběstačnost liší od materialismu nebo od honby za bohatstvím? (Viz Jákob 2:18–19.)

4. Církev povzbuzuje členy, aby se stali soběstačnými v těchto šesti oblastech: vzdělání a gramotnost; fyzické zdraví; zaměstnání; domácí zásoby; správa zdrojů; a duchovní, citová a sociální síla (viz *Církevní příručka pokynů, Kniha 2, 257–258*).

Příběh rodiny Castañedových

Přečtěte (nebo požádejte některého účastníka, aby přečetl) příběh, který je součástí této lekce. Diskutujte s účastníky o tom, jak život podle evangelia pomohl této rodině stát se soběstačnou.

Diskutujte s nimi také o tom, jak tento příklad souvisí s podmínkami, v nichž se nacházejí oni sami.

Další učení vedoucích Církve

Chcete-li, diskutujte o těchto prohlášeních:

„My všichni máme směřovat k větší soběstačnosti, k většímu duchu samostatnosti, k větší touze pečovat o sebe a o své vlastní.“ (Gordon B. Hinckley, Conference Report, Oct. 1982, 111; or *Ensign*, Nov. 1982, 76.)

„Svět by chtěl vyjmout lidi z brlohů. Kristus vyjímá brlohy z lidí, a ti se pak z brlohů dostávají

sami. Svět by chtěl utvářet lidi tím, že mění jejich prostředí. Kristus mění lidi, a ti pak mění své prostředí. Svět by chtěl formovat lidské chování, ale Kristus může změnit lidskou povahu.“ (Ezra Taft Benson, Conference Report, Oct. 1985, 5; or *Ensign*, Nov. 1985, 6.)

„Žádný opravdový Svätý posledních dnů, je-li fyzicky či duševně schopný, dobrovolně nepřenese břímě za své blaho nebo za blaho své rodiny na někoho jiného. Dokud bude moci, bude s inspirací Páně a svou vlastní prací zaopatřovat pro sebe a pro svou rodinu duchovní a časné životní nezbytnosti.“ (Spencer W. Kimball, Conference Report, Oct. 1977, 124; or *Ensign*, Nov. 1977, 77–78.)

„Podařilo se nám celkem dobře vstřípit do mysli Svätých posledních dnů, že se mají starat o své materiální potřeby a pak přispívat na blaho těch, kteří si životní nezbytnosti zaopatřit nemohou. Pokud člen není schopen se o sebe postarat, pak se má obrátit na svou rodinu a poté na Církev, v tomto pořadí.“ (Boyd K. Packer, „Self-Reliance“, *Ensign*, Aug. 1975, 85.)

Uplatnění v praxi

Dejte účastníkům kopii úkolu ze soběstačnosti, který je na konci této lekce, a požádejte je, aby tento úkol vypracovali. Povzbudte účastníky, aby se zavázali, že se stanou soběstačnějšími tím, že si vytvoří konkrétní plány pro uskutečnění námětů, které si v tomto úkolu zapsali.

Vydejte svědectví o přínosech toho, když se staneme soběstačnými.

Příběh rodiny Castañedových

Dovolte mi, abych vám pověděl příběh, který jsem nedávno slyšel v Mexiku. V Torreónu mne vozili v krásném automobilu, který patřil muži, o němž hovořím. Jmenuje se David Castañeda.

Před třiceti lety žil se svou ženou Tomasou a s dětmi na malém vyprahlém zanedbaném ranči nedaleko Torreónu. Vlastnili 30 slepic, 2 prasata a 1 hubeného koně. Slepice jim dávaly několik málo vajec, která jim poskytovala obživu a znamenala příležitost vydělat nějaké to peso. Žili v chudobě. Potom je navštívili misionáři. Sestra Castañedová řekla: „Starší nám sňali klapky z očí a přinesli nám do života světlo. Nevěděli jsme nic o Ježíši Kristu. Dokud nepřišli, nevěděli jsme nic o Bohu.“

Absolvovala dva roky školní docházky, její manžel do školy nechodil vůbec. Starší je učili a oni byli nakonec pokřtěni. Přestěhovali se do malého města Bermejillo. Šťastná náhoda je zavedla k podnikání s automobilovými vraky. Díky tomu začali spolupracovat s pojišťovnami a s dalšími společnostmi. Postupně vybudovali prosperující obchod, ve kterém pracoval otec a jejich pět synů. S prostou vírou platili desátek. Důvěřovali Pánu. Žili podle evangelia. Sloužili všude, kdekoli byli povoláni. Čtyři jejich synové a tři dcery sloužili na misii. Nejmladší syn v současnosti slouží v mexickém státě Oaxaca. Nyní mají velmi významnou firmu, která prosperuje. Jejich kritici se jim vysmívali. Jejich odpovědí je svědectví o Pánově moci v jejich životě.

Díky jejich vlivu vstoupilo do Církve asi 200 jejich příbuzných a přátel. Více než 30 synů a dcer jejich příbuzných a přátel sloužilo na misii. Darovali pozemek, na které nyní stojí kaple.

Děti, které nyní dospěly, a rodiče jezdí střídavě každý měsíc do Mexico City, aby tam pracovali v chrámu. Představují živoucí svědectví o velké moci tohoto díla Páně, kterým je pozvedat lidi a měnit je. Jsou typickými představiteli tisíců a tisíců lidí po celém světě, kteří prožívají zázrak mormonismu, když do jejich života přichází svědectví o božskosti tohoto díla. [Viz Gordon B. Hinckley, *Liahona*, červenec 1998, 73.]

Úkol ze soběstačnosti

Jako členové Církve se máme stát soběstačnými v těchto šesti oblastech: 1) vzdělání a gramotnost; 2) fyzické zdraví; 3) zaměstnání; 4) domácí zásoby; 5) správa zdrojů; a 6) duchovní, citová a sociální síla (viz *Církevní příručka pokynů, Kniha 2: Vedoucí kněžství a pomocných organizací* [2000], 257–258). Zavažte se, že se stanete soběstačnějšími tím, že budete uplatňovat tyto zásady ve svém životě.

Vyberte si jednu z těchto šesti oblastí a uveďte níže pět činností, které vám pomohou stát se soběstačnějšími v dané oblasti.

Oblast soběstačnosti: _____

Co můžete dělat, abyste se stali soběstačnějšími:

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

10 Jak pomáhat druhým, aby se stali soběstačnějšími

Cíl

Členové výboru pro blaho a sociální péči a odborníci pro blaho a sociální péči budou schopni lépe pomáhat druhým stát se soběstačnějšími.

Materiály pro tuto lekci

Formulář Rozbor potřeb, možností a zdrojů (32290 121, je uveden na konci této lekce); jeden výtisk pro každého účastníka.

Prohlášení z *Církevní příručky pokynů*

Požádejte některého účastníka, aby přečetl níže uvedené prohlášení:

„Pokud členové Církve dělají vše, co je v jejich silách, aby se zaopatřili, ale přesto nemohou uspokojit své základní potřeby, mají se ze žádosti o pomoc obrátit nejprve na [svou širší rodinu]. Pokud to nestačí, Církev je připravena pomoci.“ (*Církevní příručka pokynů, Kniha 2: Vedoucí kněžství a pomocných organizací* [2000], 256.)

Verše z písma

Požádejte některého účastníka, aby přečetl níže uvedené verše z písma, a diskutujte o tom, jak nám soběstačnost přináší radost:

„Ale díla svého zkus jeden každý, a tehdyť sám v sobě [radost] míti bude, a ne v jiném. Nebo jeden každý své břímě ponese.“ (Galatským 6:4–5.)

Klíčové body

Pomozte účastníkům porozumět níže uvedeným zásadám a podle potřeby o nich diskutujte:

1. Členové mají přímou zodpovědnost za své duchovní, materiální a sociální blaho. President Spencer W. Kimball učil: „Žádný

opravdový Svatý posledních dnů, je-li fyzicky či duševně schopný, dobrovolně nepřenese břímě za své blaho nebo za blaho své rodiny na někoho jiného. Dokud bude moci, bude s inspirací Páně a svou vlastní prací zaopatřovat pro sebe a pro svou rodinu duchovní a časné životní nezbytnosti.“ (Conference Report, Oct. 1977, 124; or *Ensign*, Nov. 1977, 77–78.)

2. Když pomáháme potřebným členům, nemáme z nich snímat jejich zodpovědnost za vyřešení jejich problémů. Starší Marvin J. Ashton dal tuto radu těm, kteří chtějí pomáhat druhým: „Ten, který skutečně chápe empatii a uplatňuje ji, neřeší problémy někoho jiného, nepře se, nesnaží se ho trumfnout svým příběhem, neobviňuje ho ani mu neodnímá [jeho] svobodu jednání. Zkrátka jen pomáhá danému jedinci posílit jeho sebedůvěru a vědomí vlastní hodnoty, aby se snažil najít vlastní řešení.“ (Conference Report, Oct. 1981, 128–29; or *Ensign*, Nov. 1981, 91.)
3. Starší Dallin H. Oaks učil: „[Individuální] růst vyžadovaný plánem evangelia probíhá pouze v kultuře individuálního úsilí a zodpovědnosti. Nemůže probíhat v kultuře závislosti. Cokoli, co způsobuje, že jsme závislí na někom jiném v rozhodnutích nebo zdrojích, které bychom si měli zajistit sami, nás duchovně oslabuje a omezuje náš růst směrem k tomu, čím nás zamýšlí mít plán evangelia.“ (*Liahona*, listopad 2003, 40.)
4. „Cílem Církve je pomoci lidem tak, aby si pomohli sami. Práce má být znovu nastolena jako vládnoucí zásada v životě členů naší Církve.“ (První předsednictvo, Conference Report, Oct. 1936, 3.)
5. Biskup nebo president kůlu může povolát několik odborníků pro blaho a sociální péči pro výbor sboru nebo kůlu pro blaho a sociální

pěči. Tito odborníci pak pomáhají členům dosáhnout soběstačnosti (viz *Církevní příručka pokynů, Kniha 2, 260*).

Zeptejte se účastníků, jak oni nebo odborníci pro blaho a sociální péči v jejich sboru nebo kůlu pomohli a pomáhají dosáhnout členům soběstačnosti. (Upozorněte je, aby nezveřejňovali důvěrné informace.)

6. Biskup může používat formulář Rozbor potřeb, možností a zdrojů (uveden na konci této lekce), aby pomohl potřebným členům začít si dělat plány, které je dovedou k soběstačnosti. Rozdejte účastníkům výtisky tohoto formuláře a stručně je s účastníky projděte a vysvětlete.
7. Soběstačnost je proces, který zahrnuje tyto kroky:
 - Zjistit současnou situaci.
 - Vybrat cíl.
 - Vytvořit si plán na dosažení cíle.
 - Zjistit dostupné zdroje.
 - Následovat plán.

Pokud je někdo nesoběstačný, je důležité pomoci mu předtím, než si stanoví svůj cíl, rozpoznat, v jaké je situaci a z jakého důvodu. V opačném případě je možné, že si nestanoví ten nejvhodnější cíl.

Zeptejte se účastníků: Jak mohou vedoucí pomoci potřebným členům vytvořit si plány pro dosažení soběstačnosti? Jak mohou pomoci členům, aby se svým plánem řídili?

Modelová situace

Rozdejte účastníkům výtisky formuláře Rozbor potřeb, možností a zdrojů a přečtete tuto modelovou situaci:

Jste odborníkem sboru pro blaho a sociální péči. Biskup vás požádal, abyste pomohli jedné člence sboru, která za ním přišla s žádostí o pomoc. Vaším úkolem je pomoci jí stát se soběstačnější.

Tato členka je svobodná, je jí něco přes čtyřicet let a nemá děti. Vystudovala učitelství a má diplom. Kvůli svým stálým zdravotním problémům však nebyla zaměstnána na plný úvazek mnoho let. Má astma a z toho plynoucí nedostatek pohybu způsobil, že má chatrné zdraví. V současnosti dostává od státu invalidní důchod, ale je to příliš malá částka na to, aby s ní vystačila. Požádala biskupa, aby jí poskytl finanční pomoc. Když se jí zeptáte, jaké má plány do budoucna, říká, že již nyní dělá vše, co je v jejích silách.

Požádejte účastníky, aby pomocí formuláře Rozbor potřeb, možností a zdrojů pomohli této ženě vytvořit si plány, které ji dovedou k soběstačnosti. Pak je vyzvěte, aby diskutovali o tom, jakým způsobem by se snažili této ženě pomoci, aby se stala soběstačnou. (Je-li to nutné, připomeňte jim kroky, ze kterých se skládá proces soběstačnosti a které jsou uvedeny výše.) Pokud je skupina účastníků velká, rozdělte je do menších diskusních skupinek; pak požádejte účastníky, aby vám řekli, na co přišli během své diskuse.

Uplatnění v praxi

Požádejte účastníky, aby se rozdělili do skupinek po dvou nebo více členech a diskutovali o tom, jak mohou pomoci druhým stát se soběstačnými. Vyzvěte je, aby uvedli, co se díky této lekci budou snažit dělat.

Vydejte svědectví o požehnáních, která vyplývají z toho, když jednotlivci žijí podle zásad soběstačnosti.

Jméno člena			
Adresa		Telefon	
Sbor	Kůl		
Kde je zaměstnán	Zaměstnání	Telefon	
Jména a věk závislých členů rodiny			

Pokyny

Biskup pomáhá jednotlivci uspokojit neodkladné potřeby, zatímco výbor sboru pro blaho a sociální péči, včetně vedoucích kněžského kvora a Pomocného sdružení, pomáhají jednotlivci vytvořit plán, který vede k soběstačnosti.

1. Určete potřeby jednotlivce a rodiny.
2. Určete možnosti a zdroje jednotlivce, rodiny, Církve a další možnosti a zdroje.
3. Pomozte členovi vypracovat plán soběstačnosti.
4. Zadejte pracovní úkoly, aby příjemce mohl podle svých možností pracovat.

Neodkladné potřeby	Možnosti a zdroje pro uspokojení neodkladných potřeb
<p>Se členem určete jeho neodkladné potřeby. Potřeby mají být zaznamenány níže a mohou zahrnovat: potraviny, ošacení, náklady na bydlení; peníze na účty za lékařskou péči nebo na účty za vodu, plyn, elektřinu apod.; nebo další potřeby.</p>	<p>Možnosti a zdroje jednotlivce, rodiny, výboru sboru pro blaho a sociální péči, další církevní zdroje a zdroje obecní (státní).</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Zdroje a možnosti jednotlivce
	<ol style="list-style-type: none"> 2. Členové rodiny a způsob, jak mohou pomoci (rodiče, děti, sourozenci, další)
	<ol style="list-style-type: none"> 3. Ostatní a způsob, jak mohou pomoci

Potřeby v rámci soběstačnosti	Plán na uspokojení potřeb v rámci soběstačnosti
<p>Se členem určete, co je potřeba udělat pro to, aby dosáhl soběstačnosti. Potřeby mají být zaznamenány níže a mohou zahrnovat: náklady na bydlení, zaměstnání, pracovní školení, vzdělávání apod.</p>	<p>Se členem vytvořte plán získání soběstačnosti, který určí způsob získání potřebných zdrojů a dobu, do kdy budou získány.</p>

Práce nebo služba, která má být vykonána Níže zaznamenejte úkoly, které členové rodiny přijali, aby v rámci svých možností pracovali za poskytnuté zboží nebo služby.

Podpisy			
Podpis člena	Datum	Podpis biskupa	Datum

Poznámka: Termíny *biskup* a *sbor* na tomto formuláři se také týkají *presidenta odbočky* a *odbočky*. 32290 121